

РЕШЕНИЕ

№ 3833

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1084** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н. Г. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.5 срещу Решение № 1040-21-1338/31.12.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което са отхвърлени жалби вх. № № 1012-21-1909, 1012-21-1910 и 1012-21-1911. подадени на 21.12.2021 г. от Н. Г. А.. ЕГН [ЕГН], като неоснователни и са потвърдени разпореждане № 212-00-4644-4 от 26.10.2021г.; разпореждане № 212-00-4644-5 от 26.10.2021г. и разпореждане № 212-00-4644-6 от 26.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

В жалбата решението е оспорено като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, производствените правила и необосновано. Иска се неговата отмяна.

В с.з., жалбоподателката, редовно призована, се представляла от адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски само за д.т. в размер на 10 лв.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана по мотиви, подробно изложени в акта и в писмени бележки, за които моли да му бъде определен срок. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното

производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

С разпореждане № 212-00-4644-2 от 03.08.2017 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 и ат. 3 от КСО е спряно изплащането на ПОБ, считано от 05.07.2017 г. и е възобновено за периода от 15.07.2017 г. до 07.07.2018 г. в размер на 73.81 лв. дневно, с мотиви: „Получаване на парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 05.07.2017 г. до 14.07.2017 г. С разпореждане № 212-00-4644-3 от 03.08.2017 г. е спряно изплащането на ПОБ, считано от 18.07.2017 г. и е възобновено за периода от 28.07.2017 г. до 17.07.2018 г. в размер на 73.81 лв. дневно с мотиви: „Получаване на парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 18.07.2017 г. до 27.07.2017 г.

При осъществяван последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С. - град на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила е констативен протокол № КВ-5-21 -00913492/23.04.2021 г., в който са обективирани резултатите от проверката, а именно: „А. И.” Е., ЕИК[ЕИК] е регистрирано с Решение № 1 от 08.05.2007 г. по ф.д. 7043/2007 на Софийски градски съд с едноличен собственик на капитала и управител Л. А. /по данни от ГР лицето е собственик/управител на 11 дружества/. Дружеството е със седалище и адрес на управление - [населено място]. [улица], ет. 5, ап. 9 и с предмет на дейност по купко-продажба, проектиране, строеж и обзавеждане на недвижими имоти, търговско посредничество, консултантски услуги, вътрешно и външнотърговска дейност, хотелиерство и ресторантьорство и всички други търговски дейности, незабранени със закон. Дружеството е със статут "развиващ дейност", като по партидата му в ТР няма обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност - приходи и разходи.

При проверка в информационната система на НОИ за проверяваното дружество, е установено следното:

Съгласно наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомления по чл. 62, ал. 5 по КТ от страна на [фирма] са подадени 5 броя уведомления за сключване/прекратяване на трудови договори с 5 лица - за периода април 2015 г. - април 2019 г. вкл., в това число и за жалбоподателката Н. Г. А..

С писма изх. № 1042-21-58#3/26.11.2018 г. и изх. № 1042-21-58#12/13.05.2020 г., е уведомена ТД на НАГ1 - С. град за предприемане на действия по реда на ДОПК за периода от 2015 г. до 2019 г.

В отговори с писма вх. № 1042-21 -58#4/10.12.2018 г. и вх. № 1042-21- 58# 13/09.06.2020 г. ТД на НАП — С. град и ТД на НАП - С., офис „К. село” уведомяват, че съгласно данните съдържащи се в ИС на НАП за [фирма], ЕИК[ЕИК] е установено, че:

- Няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и ГФО:

- Няма данни за регистрирани фискални устройства;
- Няма данни за регистрирани търговски обекти;
- Няма данни за регистрации по ЗДДС, съответно подадени СД по ЗДДС;
- Няма данни за подавани справки по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ;
- Дружеството има установени задължения в общ размер на 69 756.36 лв., за

които е образувано изпълнително дело; същото няма налични активи, върху които да бъде наложен заповор.

При извършена повторна проверка в Търговски регистър не са установени оповестени ГФО от страна на [фирма].

Със заповеди № ЗР-5-21-00466037/03.07.2018 г. и № ЗР-5-21- 00715082/05.02.2020 г. за извършване на ревизия на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, за установяване на контакт с дружеството от контролните органи на ТП на НОИ — С. град са предприети следните действия:

Изпратени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00466026/03.10.2018 г. до седалището на дружеството - [населено място], [улица], ет. 5. Ап. 9 и № ЗД-1-21-00466031/03.10.2018 г. на постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството Л. А. за явяване в ТП на НОИ С.-град за представяне на необходимите документи за ревизията. Пратките са върнати в цялост, като "непотърсени".

Адресът на дружеството - [населено място], [улица]. ет. 5, ап. 9 е посетен от контролен орган на ТП на НОИ — С. град. но не е установен контакт с управителя на дружеството или друго длъжностно лице.

За осъществяване на контакт с Л. А., с писмо изх. № 1042-21- 58#5/27.12.2018 г. е потърсено съдействие от органите на СДВР.

На 29.01.2019 г. е осъществен контакт с управителя, като са му връчени задължителни предписания № ЗД-1-21 -00466031 от 03.10.2018 г. за представяне в тридневен срок на необходимите документи за извършване на ревизията по разходите на ДОО. От страна на Л. А. са предоставени копия - разпечатки от счетоводна програма на трудови договори и фишове на петте лица, като е установено, че същите не съдържат необходимите счетоводни реквизити. От страна на дружеството не са представени изисканите счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга, хронологични регистри на стопанските операции и др.

На по - късен етап от Л. А. по ел. поща е получена декларация, че е извън С. и няма възможност да предостави документите.

На 05.10.2020 г. от контролните органи на ТП на ПОИ — С. град отново е извършено посещение на адреса, като отново не е намерена търсената фирма, не е установен контакт с управителя, съставен е протокол за посещение № ПТ-5-21-00913466/05.10.2020 г.

От контролните органи при ТП на НОИ — С. град до наетите по трудови правоотношения лица в проверяваното дружество са изпращани писма за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44-46 от АПК. с цел изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10. ал. 1 от КСО и § 1. т. 3 от ДР на КСО, в това число и за Н. Г. А.. Пощенската пратка с върната в цялост, като „непотърсена”. Няма предоставени сведения от лицето.

При проверка в информационната система на НОИ е установено, че за жалбоподателката е наличен запис за подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 06.04.2015 г. трудов договор на длъжност „ръководител финансов отдел” с основно трудово възнаграждение 2 600.00 лв. който, считано от 28.06.2017 г. е прекратен. Назад във времето лицето е заемало длъжности „продавач”, „банков специалист”.

Подадени са данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 06.04.2015 г. - 27.06.2017 г. с код за вид осигурен „01”.

Предвид установеното и видно от извършените проверки на НАП и НОИ,

контролните органи на ТП на НОИ – С.- град, са приели, че [фирма]. ЕИК[ЕИК] не е извършвало трудова/стопанска дейност по смисъла на търговския закон от януари 2015 г. до момента на проверката, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не се установяват данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата в близки/равни на максималните осигурителни възнаграждения, за които са подавани данни в Регистъра на осигурените лица. Липсата на счетоводна и трудово правна документация възпрепятства извършването на проверка от компетентните контролни органи на НОИ и НАП, поради което последните са направили извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни от този осигурител— от месец април 2015 г. нямат качество на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

Според контролните органи, в административното производство нито от осигурителя, нито от заинтересованото лице е било доказано изплащане на възнаграждения на работници/служители и упражнявало ли е лицето трудова дейност, във връзка с което са приели, че спрямо назначените в този период лица не е изпълнен съставът на чл. 10 и § 1. т. 3 от ДР на КСО и те не влизат в кръга на осигурените лица.

Предвид, че дружеството [фирма] не е осъществявало трудова/стопанска дейност по смисъла на Търговския закон от м. януари 2015 г. до момент на проверката, на осигурителя са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00913506/23.04.2021г. за подаване на декларация образец № 1 с код „заличаване" за наетите лица. в това число и за Н. Г. А. - за периода от 06.04.2015 г. до 27.06.2017 г. вкл.

Предвид заличените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО за Н. Г. А. за периода от 06.04.2015 г. до 27.06.2017 г. вкл., които са релевантни относно правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, длъжностното лице по чл. 54ж. ал. 2, т. 1 от КСО е преразгледало наличието на основанията за отпускане на ПОБ, и е приело, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПО.

В тази връзка длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО е издало и оспорените пред Директора на ТП на НОИ разпореждане № 212-00-4644-4 от 26.10.2021 г. за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма] и разпореждане № 212-00-4644-5 от 26.10.2021 г. за отказ от отпускане на това обезщетение.

С оглед горното е издадено и разпореждане № 212-00-4644-6 от 26.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114. ал. 3 и във връзка с чл. 114. ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено на жалбоподателката да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 28.06.2017 г. до 17.07.2018 г. в размер на 18 231.07 лв. - главница.

С жалби с вх. № вх. № № 1012-21-1909/21.12.2021г., 1012-21-1910/21.12.2021 г. и 1012-21-1911/ 21.12.2021 г., жалбоподателката е оспорила Разпореждания № 212-00-4644-4от 26.10.2021г., № 212-00-4644-5 от 26.10.2021г. и 212-00-4644-6от 26.10.2021 г. издадени от ръководителя на осигуряването за безработица.

С Решение № 1040-21-1338/31.12.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град предявените жалби са отхвърлени като неоснователни, а оспорените разпореждания

са потвърдени като правилни и законосъобразни.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и в оспорения акт се съдържат фактически и правни основания за издаването му. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В настоящия случай спорът по делото е дали жалбоподателката има качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1. ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, с оглед резултата от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 54ж от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

С оглед на представените по делото доказателства и изложените от страните съображения съдът намира следното:

Предвид представените от Н. Г. А. документи и наличните данни към 2017 г., подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 212-00-4644-1 от 03.08.2017 г. на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 28.06.2017 г. до 17.07.2018 г. /съгласно разпореждане № 212-00-4644-3 от 03.08.2017 г./ в размер от 73,81 лв., като ѝ е изплатено от фонд "Безработица" на ДОО парично обезщетение за посочения период в общ размер на 18 231.07 лева.

Разпорежданията на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО с № 212-00-4644-4 от 26.10.2021 г., с което влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ е отменено с разпореждане № 212- 00-4644-5 от 26.10.2021 г., с което е постановен отказ за отпускане на ПОБ на Н. Г. А. по подаденото на 31.07.2017 г. заявление с данни за последно правоотношение с [фирма], са издадени във връзка с осъществен последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, предвид установени нови обстоятелства относно осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК].

Подадените от този осигурител данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Н. Г. А. за периода от 06.04.2015 г. до 27.06.2017 г. вкл., са заличени и за този период следва да се приеме, че жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни в НОИ и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени

данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности.

Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

В случая, констатираните данни за невнесени осигурителни вноски за период от м. 04.2015 г. до м. 04.2019 г. вкл. в размер на 23223,91 лв. съгласно данните по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма] са основание за извършване на проверка в осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими.

При извършената проверка от контролен орган на ТИ на НОИ - С. град на [фирма], приключила с Констативен протокол № KB-5-21-00913492/23.04.2021 г., е установено безспорно, че по отношение дружеството няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и ГФО; за регистрирани фискални устройства; за регистрирани търговски обекти; регистрации по ЗДДС, съответно подадени СД по ЗДДС; Няма данни за подавани справки по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ, както и че има установени задължения в общ размер на 69 756.36 лв., за които е образувано изпълнително дело, а дружеството няма налични активи, върху които да бъде наложен запов.

Съгласно ЗКПО, с неподаването на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за предходната календарна година, търговското/юридическото лице декларира, че не е извършвало дейност през годината по смисъла на търговския закон.

При извършена повторна проверка в Търговски регистър не са установени оповестени ГФО от страна на [фирма].

Въз основа на издадени заповеди № ЗР-5-21-00466037/03.07.2018 г. и №

ЗР-5-21- 00715082/05.02.2020 г. за извършване на ревизия на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, за установяване на контакт с дружеството от контролните органи на ТИ на НОИ — С. град са предприети множество действия, при които не е установено извършване на стопанска дейност от страна на дружеството. С оглед връчените на управителя на дружеството задължителни предписания № ЗД-1-21-00466031\03.10.2018 г. за представяне на изискуемите документи за извършване на ревизията по разходите на ДОО, от него са предоставените само копия - разпечатки от счетоводна програма на трудови договори и фишове на петте лица, назначени на трудов договор, от които обаче е установено, че същите не съдържат изискуемите счетоводни реквизити. От страна на дружеството не са представени изискваните счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга, хронологични регистри на стопанските операции и др.

С оглед резултата от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1. ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

Предвид гореизложеното, на осигурителя [фирма] на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00913506/23.04.2021 г. за заличаване на основни данни съгласно разпоредбите на чл. 5. ал. 4 от КСО и Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /изд. от МФ, обн. ДВ, бр. 1 от 03.01.2020 г., в сила от 03.01.2020 г./, за 5 лица, в т.ч. и за Н. Г. А. за периода от 06.04.2015 г. до 27.06.2017 г. вкл.

В този смисъл, претенциите на жалбоподателката, че е отговаряла на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО и необосновавано е постановена отмяна на разпореждането за отпускане, отказ за отпускане на ПОБ и е поискано да възстанови неоснователно получената сума, са явяват неоснователни и недоказани.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими

осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на подени уведомления в НАП за сключен/прекратен трудов договор и подаване на данни с декларация обр. № 1 за осигурителен стаж и осигурителен доход не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанийето за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В горния смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, VI-то отделение (вж. Решение № 5219/23.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 24982/2021 г., Решение № 4246/01.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 9292/2020 г., Решение № 4718/14.04.2021 г. на ВАС, по адм. д. № 924/2021 г., Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г., Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/2015г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.; Решение № 13914/20.11.2014г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д.№ 9940/2014 г. и др).

На основание коментиранияте нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, ръководителят по осигуряването за безработица правилно е постановил и потвърдените с оспореното решение разпореждания досежно правото на ПОБ и възстановяване на полученото такова.

Във връзка с гореизложената фактическа обстановка, с оглед относимите правни норми и липсата на представени доказателства, основаващи твърденията и исканията на Н. Г. А., формулирани в жалбата, същите се явяват са неоснователни и необосновани.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действаш при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, каквото в случая е направено.

Предвид представените за жалбоподателката документи и коригираните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, правилно и законосъобразно с разпореждане № 212-00-4644-4 от 26.10.2021 г. на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено първоначално издаденото разпореждане № 212-00-4644-1 от 03.08.2017 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО и съответно е издадено последващото разпореждане № 212-00-4644-5 от 26.10.2021 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1, във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на ПОБ, с оглед факта, че Н. Г. А. не е осигурено лице по смисъла на КСО по правоотношението с [фирма] и в тази връзка не попада в обхвата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, а с разпореждане № 212-00-4644-6 от 26.10.2021 г. на основание чл. 114, ал. 3, във вр. с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено лицето Н. Г. А. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 28.06.2017 г. до 17.07.2018 г. в на общо размер на 18 231.07 лв. главница, поради установените нови данни и документи, в следствие на извършената проверка при осигурителя, подавал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицето, чийто резултат са довели до извода, че същата не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.5 срещу Решение № 1040-21-1338/31.12.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което са отхвърлени жалби вх. № № 1012-21-1909, 1012-21-1910 и 1012-21-1911. подадени на 21.12.2021 г. от Н. Г. А.. ЕГН [ЕГН], като неоснователни и са потвърдени разпореждане № 212-00-4644-4 от 26.10.2021г.; разпореждане №

212-00-4644-5 от 26.10.2021г. и разпореждане №
212-00-4644-6 от 26.10.2021 г. на ръководителя на осигуряването
за безработица.

ОСЪЖДА Н. Г. А., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. – град
сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско
възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен
съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от
получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: